

מ"ת 12460/04/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד משה אבשלום

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 12460-04-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' אבשלום(עציר)
תיק חיצוני: 107416/2017

בפני כבוד השופטת הבכירה רים נדאף
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
המשיב משה אבשלום (עציר)

החלטה

1. זוהי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1996.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, וכן איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. בכתב האישום נטען כי ביום 9.3.17 התפרץ המשיב לעסק מפגש הכיכר בחצור הגלילית באופן שעקר את סורג החלון האחורי של המטבחון, נכנס פנימה וגנב חפצות סיגריות רבות, טבק, ניירות גלגול, בקבוק אלכוהול וכסף מזומן מהקופה, כשהרכוש הגנוב מוערך בסך של 30,000 ₪. ביום 29.3.17 הגיע שוטר למושב שיבולים כדי לאתר את המשיב, ואז המשיב נשאל על שמו והשיב כי שמו מאיר בוזגלו, וכנשאל האם הוא אבשלום משה ענה "לא". ביום 31.3.17 איים המשיב בתחנת המשטרה בראש פינה כי יתאבד, פשט את בגדיו, וניסה לפגוע בעצמו באמצעות חפץ, ואז הגיעו שוטרים ואזקו אותו כדי למנוע ממנו לפגוע בעצמו ונלקח לבדיקה רפואית. בהמשך איים המשיב על השוטרים דוד שושן ועמר נתנאל בכך שיפגע בהם ובשמים הטוב בעת שאמר להם כי: "אני יודע איפה אתם גרים אני אגיע אליכם ואפגע בכם כמו שפגעתם בי אני אביא לכם את העיתונות ויעשה לכם פדיחות בכל חצור".

ראיות לכאורה:

4. בבקשה נטען כי התקיימו ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות בהן מדובר. הראיות הן: הודעת המתלונן בעל העסק על ההתפרצות, דו"חות מז"פ של שיטת כניסה, סרטון מצלמות אבטחה ודו"ח

צפייה בו נראה החשוד מכוסה בפניו (עיניו עם משקפיים וזקנו נראים מתחת למסכה) וכובע על ראשו עם הסימון AXE, וכן נעלי סלמון שכף רגל ימין מהודקת יתר על המידה (המשיב הינו קטוע רגל ושורף את נעליו בחוזקה, דו"ח חיפוש בבית המשיב בו נתפס הכובע שנראה במצלמות האבטחה, נעליים שנתפסו על המשיב הזהות לנעליים שנראות במצלמה וקשורות באותה צורה, עדות חברתו של המשיב בה היא מוסרת כי המשיב התוודה בפניה כי התפרץ למספר עסקים, צילום מסך פלאפון של חברתו של המשיב בו היא שולחת לו הודעות לפיהן אינה מוכנה להיות איתו בגלל הפשעים שעשה, דו"ח פעולה של השוטר גל שמש אשר הגיע לאתר את המשיב במושב שיבולים, והמשיב הכשיל אותו בכך שהזדהה בשם אחר, דו"חות שוטרים אשר היו צריכים להוציא את המשיב מתחנת ראש פינה לבית מעצר צלמון ושמעו את המשיב צועק "אני אתאבד" פשט את בגדיו וניסה לפגוע בעצמו, ובהמשך לאחר שפונה לבדיקה רפואית איים עליהם.

5. ב"כ המשיב טען כי בהליכי מעצר הימים לא צוינו העבירות של איומים והכשלת שוטר במילוי תפקידו עד לשלב של הגשת הצהרת תובע. אינני מוצאת לנכון לייחס לעניין זה כל חשיבות, הרי גם אם החוקר סבור כי נעברה עבירה, בוודאי שבסמכותו של התובע שמלווה את התיק להגיע למסקנה כי התקיימו יסודות עבירות נוספות שנעברו ע"י המשיב, ואין בכך כל פסול.

6. ב"כ המשיב טען כי הועלתה טענה מצד המשיב כי הותקף ע"י שוטרים, כך שהיה על המבקשת לפעול בהתאם להנחיית פרקליט המדינה לפיה דרוש אישור שפיטה לפני הגשת כתב אישום, ואין אישור כאמור במקרה דנן, ולא ברור אם התלונה הועברה בכלל למח"ש.

טענה זו דינה להתברר במסגרת הדיון בתיק העיקרי כטענה מקדמית, ואין מקומה להתברר במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

7. באשר להודעת חברתו של המשיב, טען ב"כ המשיב כי חברתו מסרה בהודעתה כי המשיב התוודה באוזניה כי פרץ למקום בראש פינה, בעוד שהפריצה נשוא האישום התרחשה בעסק בחצור הגלילית.

אין לקבל טענה זו. אומנם בהתחלה מסרה חברתו של המשיב, גב' חיה בנג'ו בעמוד 2 להודעתה מיום 2.4.17 בשורות 23 ו-43 כי המשיב מסר לה שפרץ בראש פינה, אך לאחר מכן, באות עמוד מסרה בשורות 43-44 כי כנראה התבייש המשיב בהתחלה לספר לה שפרץ בחצור הגלילית, וכי לאחר מכן סיפר לה באחת השיחות ביניהם כי הפריצה הייתה בחצור.

8. אותה גב' בנג'ו חברתו של המשיב אף הראתה לשוטרים את הודעותיה למשיב בטלפון הנייד, לפיהן היא נפרדת ממנו עקב הפשעים שהוא ביצע, ובהודעתה הסבירה כי הכוונה למעשי הריצה שלו.

9. באשר לפרטי הליבוש שבסרטון לעומת פרטי הליבוש אשר נתפסו בביתו של המשיב, טען ב"כ המשיב כי הכובע שנראה בתמונות היה לבן שעוד שהכובע שנתפס בבית המשיב היה שחור. גם הנעל שנראתה

בתמונות הייתה בצבע בהיר, לבן, לעומת הנעל שנתפסה בביתו של המשיב בצבע שחור.

התמונות שצולמו מתוך הסרט בתיק בית המשפט היו תמונות שחור לבן ולא תמונות צבעוניות, לפיכך אינני פוסלת את האפשרות כי הצבעים של פרטי הליבוש בסרטון לא נראים בתמונות לאמיתן. פרטי הליבוש, הכובע ונעלי הספורט שנתפסו בביתו של המשיב די דומים לאלו שנצפו בתמונות, למעט בצבעים, שכאמור לא ניתן לוודא אותם בתמונות שחור לבן. מבחינה טכנית לא הייתה אפשרות לצפייה על ידי בסרטון במערכת המיחשוב של בית המשפט. יש להניח כי בבוא העת, ובמהלך ניהול המשפט, תינתן אפשרות למותב הדן בתיק לצפות בסרט ולהתרשם.

10. כאן המקום לציין כי בדו"ח הצפייה מיום 12.3.17, התרשם החוקר היימן עובייד כי רואים את כף הרגל הימנית של הפורץ מהודקת ונראית כמו כף רגל ימנית של המשיב, וכי בכל פעם שהיה מוציא את המשיב מתא המעצר היה מוסר לו את הנעליים, והמשיב היה מהדק את הרגל בדיוק איך שנראית בסרטון.

ב"כ המשיב טען בעניין זה כי הטענה מוזרה לאור היותו של המשיב קטוע רגל ימין, וכל הטענה של המבקשת בעניין זה היא תמוהה ואינה מובנת.

איני מקבלת טענה זו. אין חולק כי המשיב קטוע רגל בכף רגל ימין. אומנם הוא נועל נעליים בשתי הרגליים, אך יש לייחס משקל ראייתי מיוחד לטענת החוקר כי היות והמשיב קטוע כף רגל ימין, הרי הוא מהדק בצורה מיוחדת את הנעל מצד ימין, והדבר נראה אף בסרטון, ותואם את הדרך בה נועל המשיב את הנעל בצד ימין ומהדק אותו, גם בתקופה מעצרו.

11. כאן המקום לציין כי בבואו של בית המשפט לדון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אין הוא יורד לשורש העניין או בודק לעומק אם יש בראיות שהוצגו כדי להרשיע את הנאשם ברמת הוודאות הדרושה במשפט פלילי, אלא יש לבחון אם יש בראיות כדי להביא לכאורה להרשעה. לאור האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי בעניין עבירת הפריצה והגניבה התקיימו ראיות לכאורה הקושרות ומסבכות את המשיב.

12. באשר לעבירת האיומים, טוען ב"כ המשיב כי בסיפא של כתב האישום עולה כי המשיב מאיים בעצם לפנות לעיתונות, ואין בכך כדי לקיים את יסודות עבירת האיומים.

איני מקבלת טענה זו, היות ובסעיף 5 סיפא לכתב האישום נטען כי המשיב מאיים על השוטרים כי הוא יודע איפה הם גרים, הוא יגיע אליהם ויפגע בהם כפי שפגעו בו. בהמשך הוא מוסיף כי יביא להם עיתונות ויעשה להם פדיחות. כך שהאיום כלל גם אימום של הגעה למקום מגוריהם ופגיעה בהם. המשמעות הפשוטה והברורה של הדברים שהוא התכוון לפגיעה בגופם של השוטרים ולא רק פגיעה בשמם הטוב באמצעות העיתונות.

13. בעניין הוכחת אמירתו של המשיב, הדבר עולה מדו"חות הפעולה של השוטרים שנכחו בעת האירוע. לפיכך גם בנוגע לעבירת האיומים מתקיימות ראיות לכאורה.

14. באשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לא טען ב"כ המשיב כלל, כך שהמסקנה שמתקיימות לגביה ראיות לכאורה, כפי שעולה מדו"ח הפעולה של השוטר גל שמש.

עילת מעצר:

15. לעניין עילת המעצר טוענת המבקשת בבקשתה כי העבירות מקימות עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור ורכושו, והפנתה להלכת רוסלן פרנקל, ולפסיקה שניתנה בעקבותיה.

16. ב"כ המשיב חולק על קיומה של עילת מעצר, וטוען כי בהלכת רוסלן בית המשפט עשה אבחנה בין עבירת רכוש המבוצעת תוך כדי התארגנות קבוצתית או תוך שיטתיות ותחכום לבין המקרה כגון דא.

17. עבירות רכוש יכולות להקים בנסיבות מסוימות עילת מעצר של מסוכנות, אף אם המדובר בעבירה יחידה, לאור הפוטנציאל להתפתחות אלימה של האירוע (ראה את עמ"ת 27304-04-14 (מחוזי ירושלים) ברכאת נ' מדינת ישראל), אך יש לבחון כל מקרה לגופו.

18. במקרה שלנו, גילה המשיב רמת תעוזה גבוהה בעת שעקר את סורג החלון האחורי של המטבחון, נכנס פנימה וגנב רכוש וכסף המוערך בשווי של כ- 30,000 ₪. בדו"ח הצפייה גם התרשם החוקר כי המשיב לקח את הזמן שלו, פעל באופן איטי ללא לחץ, עד שרוקן לתוך שקיות חדשות את כל מתקן הסיגריות. התנהגותו של המשיב מצביעה על רמת "מקצועיות" ומסוכנות גבוהה לרכוש הציבור, על אף שמדובר במקרה אחד. גם בעניין הכשלת השוטר גילה המשיב עזות מצח בכך שהעז להתחזות בשם אחר לשאלת השוטר על שמו, והכחיש את זהותו האמתית.

באשר לעבירת האיומים, כבר נפסק כי העבירה מגלמת בתוכה את הפוטנציאל של התממשות האיום, וכאן המסוכנות הנעוצה בה.

19. לכל האמור לעיל יש להוסיף את עברו של המשיב, כשלחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות רכוש והתפרצויות וגניבה, סמים, זיוף, מרמה ואינוס, וריצה בעברו מאסרים ממושכים שלא היה בהן כדי להרתיעו. לפיכך ולאור האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי התקיימה בעניינו של המשיב עילת מסוכנות.

20. לאחר שהגעתי למסקנה כי התקיימו ראיות לכאורה נגד המשיב וכן עילת מעצר, יש לבחון כעת אם קיימת חלופת מעצר לשחרורו, ואשר פגיעתה בחירותו של המשיב היא מינימלית ומשקפת את האיזון הראוי בין האינטרס הציבורי הגלום במיצוי הליכי משפט לבין חירותו של המשיב, אלא שב"כ המשיב לא הציג או הציע כל חלופה כאמור.

21. בנסיבות העניין, ומשלא הוצעה כל חלופה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

22. תיק החקירה מחוזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ז, 12 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.